

ALBINA

Revista săptăminală
a așezămintelor culturale

ANUL 57 Seria II-a Nr. 328

8 pagini — 15 bani

Miercuri 7 aprilie 1954

Biblioteca Centrală
Regională
Munedoara-Deva

Oameni ai muncii de pe ogoare!

Pentru succesul muncilor agricole de primăvară folosiți din plin atelajele, vitele de muncă, mașinile și uneltele agricole, respectați întocmai indicațiile agrominimului. Fiecare palmă de pământ să fie însămînțată la timp!

Să urmăm pilda frunțașilor în cultura porumbului

Era în primele zile ale lunii martie. În capitala țării se adunaseră peste 200 de frunțași în cultura porumbului, cartofului și sfeclii de zahăr.

S-au întâlnit atunci colectivști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale din toată țara, pentru a se sfătui în fața conducătorilor partidului și guvernului și a-și împărtăși unii altora din experiența lor. Au vorbit simplu. Din inimă. Așa cum le șade bine celor ce sînt în frunte. Simțeau prețuirea ce li se dă, dragostea cu care sînt înconjurați. Știau că metodele lor de muncă, experiența lor, vor fi răspindite chiar a doua zi pină în cel mai îndepărtat cânt de pe întinsul țării.

Lordache Spirea este țaran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Jegălia, regiunea Constanța. Anul trecut, în această regiune timpul a fost cam secetos. Despre o recoltă mai bunicică de porumb, mulți credeau că nici nu mai poate fi vorba. Iată însă că lordache Spirea culege 3.200 kg. porumb boabe de pe un hectar. Se minunau oamenii nu-i vorbă. Dar recolta nu i-a căzut așa de-a gata.

— Mi-am lucrat pămîntul cum scrie la broșură — spunea Spirea la consfătuire. În primăvară am ieșit la cîmp cu boroana să sfărim bolovanii. Imediat îi dau și cu grapa de mărăcini. Acum să poștească vîntul să-l usuce.

Iată cum a înțeles lordache Spirea să aplice primele reguli agrotehnice. A semănat apoi boabe bine alese pe rînduri și la o depărtare de 80 cm. rînd de rînd, a prășit la timp și de trei ori. Cite 2 și 3 știuleți avea fiecare fir de porumb. Și aceasta într-o regiune cunoscută ca secetoasă.

— La cules nu știu dacă m-am aplecat odată să iau de jos. Ca în povești, culegeam din picioare.

Pline de învățătură au fost și cuvintele spuse la consfătuire de colectivistul Lovas Iuliu din comuna Vaida, regiunea Oradea.

— Trebuie arătat — a spus Lovas Iuliu, că obținerea unei recolte de 5.880 kg. porumb boabe la hectar n-ar fi fost cu puțință dacă colectivștii nu și-ar fi însușit și n-ar fi aplicat regulile agrotehnice.

Citind mereu cărți și broșuri despre metodele folosite de colhoznicii sovietici în cultura

porumbului, colectivștii din Vaida au învățat lucruri minunate despre care nici nu se mai auzise prin părțile locului. Una din metodele studiate și apoi aplicate de ei a fost semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat. Metoda poate fi folosită de orice producător chiar cu suprafață mai mică de pămînt.

Iată ce înseamnă să respecti regulile agrotehnice. Mai sînt însă oameni care încă n-au înțeles că depinde numai de ei, de felul cum muncesc, ca să dobindească recolte mari. Mai sînt apoi, în unele locuri, tehnicienii agronomi care fac muncă de mintuală.

Sîntem în pragul însămînțării porumbului. Învățătura agrotehnică și experiența frunțașilor ne arată că recolte asemănătoare celor obținute de frunțași pot fi dobîndite de toți producătorii.

În multe sate au început muncile pregătitoare însămînțării porumbului. Acolo unde arăturile n-au fost făcute de cu toamnă, s-au făcut acum. Țăranii muncitori din comuna Traianu, raionul Măcin, de pildă, au arat 113 hectare, au cărat îngrășăminte și au grăpat locurile. Colectivștii din Cenei, regiunea Timișoara, vor însămînța anul acesta 100 hectare cu porumb în cuiburi așezate în pătrat. Lucrările au și început.

Tot mai mulți țărani muncitori sînt hotărîți ca anul acesta să dobindească recolte cit mai mari de porumb, prin aplicarea regulilor agrotehnice și a metodelor înaintate și în deosebi prin folosirea metodei semănatului în cuiburi așezate în pătrat. Această metodă pe lingă faptul că sporește recolta, ușurează mult munca de îngrijire a porumbului și aduce economii de semințe.

Stă în puțință fiecăruia dintre noi, a fiecărui țaran muncitor să păsească în rîndul frunțașilor în cultura porumbului.

Să cerem ajutorul tehnicienilor agricoli, așa cum arată Hotărîrea partidului și guvernului. Să cerem căminelor culturale să ne pună la dispoziție broșurile despre agrotehnică, să organizeze conferințe despre metodele de muncă înaintate în agricultură. Să facem ca în comunele noastre să nu fie numai cițiva frunțași în cultura porumbului, ci toți să dobinđim recolte bogate spre folosul fiecăruia dintre noi și al întregului popor muncitor.

În cinstea zilei de 1 Mai

Vor semăna porumb și cartofi în cuiburi așezate în pătrat

Țăranii muncitori din Suhuleț, comuna Tansa, raionul Negrești, găsesc la biblioteca căminului cultural multe broșuri și cărți despre cultivarea porumbului, cartofului, sfeclii de zahăr, etc. Colectivul căminului cultural organizează deseori conferințe legate de campania arăturilor și însămînțărilor din primăvara aceasta. Tot în cadrul căminului, țăranii întovărășiți din Suhuleț și țăranii muncitori cu gospodării individuale au luat parte la preluarea Hotărîrîi guvernului și partidului cu privire la pregătirea și executarea însămînțărilor de primăvară.

Pe țărani muncitori i-a interesat foarte mult semănatul porumbului și cartofului în cuiburi așezate în pătrat. Spiridon D. R. Vasile, de pildă, a cerut să se lămurească mai în amănunțime semănatul în cuiburi așezate în pătrat. Lectorul cercului agrotehnic a arătat participanților cum se seamănă porumbul în cuiburi așezate în pătrat, exemplificînd totodată cu articolul publicat în „Știința” din 11 martie 1954.

Mulți țărani muncitori din comuna Tansa și-au luat angajamentul în adunare să cultive pentru prima oară în anul acesta porumb și cartofi în cuiburi așezate în pătrat în întîmpinarea zilei de 1 Mai.

C. Tăbăcaru
corespondent

Au însămînțat cartofi iarovizați

Țăranii muncitori din comuna Mihail Kogălniceanu, regiunea Constanța, au văzut din propria lor experiență că muncile pe ogoare făcute la vreme, aduc belșug în casă. De aceea, ei s-au pregătit temeinic pentru a începe munca la timp și au făcut însămînțatul primelor culturi în mustul zăpezii. În numai trei zile, ei au arat și însămînțat circa 300 hectare.

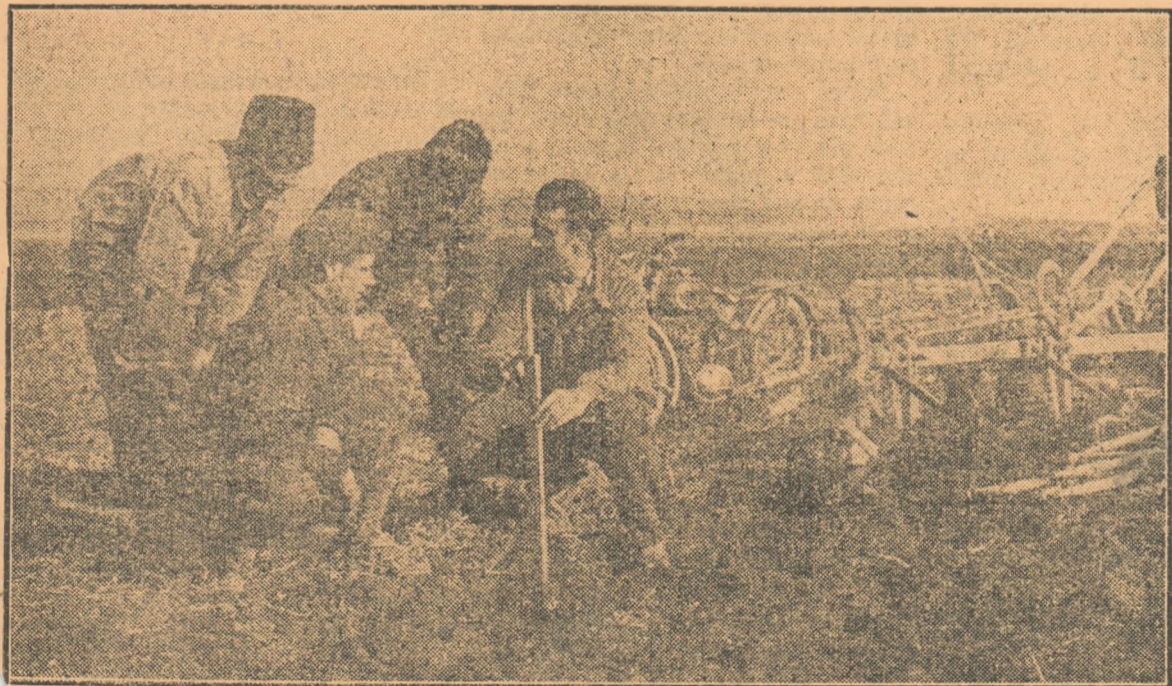
Muncile pe ogoare se desfășoară într-un ritm tot mai viu. Și în același timp, țăranii muncitori din comună, împreună cu nevestele și copiii lor, muncesc grădinile de pe lingă case și locurile virane care în alți ani erau lăsate pîrloagă. Printre primii care se îngrijesc de cultivarea de legume se numără țăranii muncitori Calir Rașid și Gică Teșeleanu, care au însămînțat terenurile din jurul caselor cu cartofi iarovizați.

C. Constantinescu
corespondent

Legume în ghivece nutritive

Colectivștii din comuna Văleni, raionul Lăpuș, au obținut anul trecut rezultate frumoase în cultivarea legumelor și zarzavaturilor. Anul acesta ei vor să obțină o recoltă și mai bogată. Ajutați de tehnicienii secției agricole raionale, ei vor cultiva anul acesta răsăduri de legume în ghivece nutritive. În acest scop, colectivștii și-au confecționat din timp o presă cu care au făcut 2600 ghivece nutritive. Sămînța de legume pusă în ghivece a și răsărit.

În fruntea muncilor se găsesc colectivștii Ion Nechita și Veronica Nechita.

În fotografie: Pe ogoarele gospodăriei agricole colective „Drumul Libertății” din comuna Șura Mică, inginerul Huniade Antoniu verifică în fața tractoriștilor Borbel Gheorghe și Vlad Marin dacă arătura a fost făcută bine, la adîncimea cerută de regulile agrotehnice.

Căminul cultural „Plaiul” se pregătește pentru concurs

Neșters a rămas în amintirea echipei artistice a căminului cultural „Plaiul” din comuna Dumitrești, raionul R. Sărat, concursul căminelor culturale din anul 1951, când prin munca ei neobosită a reușit să reprezinte regiunea în faza finală pe țară, la București.

La căminul cultural din Dumitrești, seară de seară repetițiile pentru cel de al treilea concurs al echipelor artistice de amatori sînt în toi.

— Vrem să ajungem și anul acesta la București, — spun coriștii noștri.

— Succesul de atunci să ne fie un îndemn spre a ne ridica la un nivel artistic și mai înalt — spune tovarășul Ion Lungu, dirijorul corului celor peste 90 membri ai echipei sale. La cel de al treilea concurs, căminul cultural din Dumitrești se va putea prezenta în afară de echipa de cor și cu echipele de dansuri populare locale, cu o echipă de teatru, echipă de fluierași și recitatori.

Dansurile populare locale au constituit un bogat izvor pentru repertoriul lor. Dansurile „Oița”, „Jianu”, „Tărăncuța”, „Jilianca” și „Hora Dumitreșteană” vor fi văzute de tot mai mulți spectatori pe scene, în cadrul concursului căminelor culturale.

Aurel Bucureșteanu

In atenția colectivelor de conferențieri

În perioada 28 martie—3 aprilie a.c. s-au trimis căminelor culturale conferințele: „Cultivarea legumelor îmbunătățește aprovizionarea oamenilor muncii și sporește veniturile producătorilor”, „Asigurarea bazei furajere pentru hrănirea rațională a animalelor”, „Importanța cultivării floarei soarelui”, legate de Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954.

GRIJA PENTRU MAMA ȘI COPIL

În sala căminului cultural din Strehaiia a avut loc distribuirea de medalii unor mame cu mulți copii.

Cu acest prilej a vorbit tovarășa Drăghici Alexandrina de la Secția Prevederi Sociale a sfatului popular raional, arătînd grija deosebită pe care o poartă statul nostru democrat-popular mamelor cu mulți copii.

Gospodina Muraru P. Ana, în vîrstă de 43 ani și mamă a 10 copii, care toți trăiesc, a primit medalia „Mama Eroină”, iar Dumitrescu Zoia, mamă a 8 copii, i s-a înmînat medalia „Gloria Maternă” clasa II-a. De asemeni, mamelor cu mulți copii li s-au împărțit ajutorul familial.

Stanciu Gh. Sebastian

BUNI GOSPODARI

De mult timp se simțea nevoia unui local pentru căminul cultural în comuna Făurești, raionul Olteț.

Răspunzînd dorinței țărănilor muncitori din comună de a avea o clădire corespunzătoare pentru căminul cultural, comitetul executiv al sfatului popular a ținut o adunare obștească în care s-a discutat problema construirii localului pen-

Brigăzile artistice de agitație să sprijine muncile agricole de primăvară

În lupta pentru asigurarea pîinii poporului, căminele culturale, casele de citit și colțurile roșii din gospodăriile agricole colective contribuie cu succes la mobilizarea țărănimii muncitoare pentru îndeplinirea muncilor agricole.

În acest scop, unitățile culturale de masă folosesc mijloacele culturale-artistice cele mai potrivite. Printre acestea se numără și brigăzile artistice de agitație.

Prin programele lor artistice prezentate în timpul orelor de odihnă ale țărănilor muncitori de către 2—3 soliști vocali și instrumentiști, 1—2 recitatori, 1 conferențiar și 1 prezentator de program, multe brigăzi artistice de agitație au reușit să sprijine puternic desfășurarea muncilor agricole. Artiștii amatori ai brigăzilor artistice popularizează fruntașii în muncile agricole, metodele agrotehnice înaintate; totodată ei pun sub focul criticii tovarășești pe cei ce folosesc metode înapoiate de lucrare a pămîntului; leneșii și risipitorii sînt satirizați prin glume usturătoare și strigături pline de tîle. În raionul Jibou activează în momentul de față 33 brigăzi artistice de agitație care, pentru a se prezenta cît mai bine în cadrul celui de al III-lea concurs artistic pe țară, desfășoară o intensă activitate în sprijinul campaniei agricole de primăvară.

Brigada artistică „Albina”, de exemplu, organizată de curînd în acest raion la căminul cultural din comuna Lozna, pe lîngă cîntece, poezii și monologuri, folosește cu mult succes arma satirei

Criticînd atitudinea agentului agricol care întîrzie de mai multe zile să distribuie unor țărani muncitori planurile de cultură, prezentatorul programului a dat citire unei scrisori satirice ca venind din partea celor 80 de planuri de cultură care „plîng de 5 zile în dulapul sfatului popular”, rugîndu-se de public să le scoată de sub lacăt ca să poată ajunge în mîna țărănilor muncitori din comună pentru a porni și aceștia la însămînțări.

În urma acestei critici, președintele sfatului popular a roșit pînă la urechi, iar agentul agricol s-a grăbit să plece de la cămin pentru a repartiza chiar în aceeași zi planurile de cultură.

În raionul Bacău, brigada artistică a căminului cultural din comuna Răcăciuni desfășoară de asemena o frumoasă activitate și are un repertoriu care cuprinde cîntece și poezii strîns legate de campania agricolă de primăvară. („Plug și tractor”, „La arat”, etc.), precum și diferite melodii de jocuri și cîntece populare locale executate de soliști instrumentiști.

Învățînd din experiența brigăzilor artistice de agitație fruntașe — formate atît în primăvara acestui an, cît și a aceluia cu o practică mai îndelungată — să dăm un puternic avînt activității brigăzilor artistice de agitație care pot și trebuie să contribuie din plin la asigurarea succesului în campania muncilor agricole de primăvară.

DINU VASILE

Programul emisiunilor radiofonice speciale de îndrumare pentru căminele culturale

Emisiune pentru fanfare

Martî, 20 aprilie, ora 19,25 — lung. de undă: 1935, 285, 261, 206. „Despre componența fanfarelor”. Exemplificări: „Imnul de Stat al R.P.R.” de Socor și „Cîntec pentru Armata Roșie” de Alexandrov.

Emisiune pentru echipele de teatru

Vineri, 23 aprilie, ora 18,15 — lung. de undă: 1935, 397, 285,

206. „Teatru la microfon”: Zestrea Ilenuței de M. Ștefănescu.

Emisiune pentru echipele de teatru

Martî, 27 aprilie, ora 16—lung. de undă: 1935, 285, 206, 261. „Despre condițiile tehnice de realizare a unui spectacol de teatru”.

Emisiune pentru soliști vocali și instrumentiști

Martî, 27 aprilie, ora 19,15 — lung. de undă: 1935, 285, 261, 206.

Ne scriu corespondenții

tru căminul cultural. Adunarea a hotărît să ridice localul necesar căminului cultural prin autoimpunere, folosirea resurselor locale și cu participarea activă a țărănilor muncitori.

În acest scop au fost alcătuite comitete de inițiativă pe cătune și ulițe. Rezultatele muncii n-au întîrziat să se arate.

Din sumele pentru autoimpunere s-au strîns 5.000 lei, de asemeni s-au procurat 60.000 cărămizi, țiglă necesară acoperișului, 8.000 kg. ciment, 3.000 kg. var, materiale lemnoase, etc.

O deosebită stăruință depun în munca de ridicare a căminului cultural echipele tovarășilor Popescu N. Gh., Asprain I. Gh., Zisu I. Gh. și alții.

Mihail B. Pirlac

LUCRĂRI DE FOLOS OBȘTESC PRIN AUTOIMPUNERE

Nu de mult timp, în comuna Di-
osig din raionul Săcuieni, comite-
tul executiv al sfatului popular comu-
nala a prezentat o dare de seamă
în cadrul unei adunări obștești. La

adunarea obștească a luat cuvîntul din partea sfatului popular comu-
nala tovarășul Ioan Baratki, care a
arătat realizările făcute în comună
prin autoimpunere.

Astfel s-a instalat un motor Die-
sel, care va îngădui întinderea re-
țelei electrice cu încă 5 km. S-au
construit 2 poduri și s-a săpat un
canal de scurgere cu țevi de beton,
pe o distanță de 600 metri. Răs-
punzînd dorinței țărănilor muncito-
ri s-a început construirea unui
nou cămin cultural.

Inscriindu-se la cuvînt, mulți ță-
rani muncitori s-au arătat bucu-
roși să sprijine comitetul executiv
al sfatului popular comunal în du-
cerea la bun sfîrșit a acestor lu-
crări de folos obștesc.

V. Rusneac

FRUNTAȘI LA PREDAREA COTELOR

Hotărîți să ajute la îmbunătățirea
nivelului de trai al celor ce mun-
cesc, tot mai mulți țărani muncitori
din comuna Cîlnic, regiunea Cra-
iova, își predau cu drag cotele de
carne datorate statului pe anul a-

Ce să citim:

N. S. Avdonin Ingrășămintele și aplicarea lor

Broșura, scrisă pentru cursu-
rile agrotehnice de pregătire a
colhoznicilor, poate fi folosită de
toți producătorii agricoli din
țara noastră care doresc să cu-
noască îndeaproape însemnă-
tea ingrășămintelor. Lucarea se
ocupă de următoarele probleme:
ingrășămintele naturale, ingră-
șămintele minerale, cele mai
potrivite perioade de aplicare a
lor și sistemul de ingrășare a păm-
întului în asolamente. Importanța
ingrășării pămîntului, precum
și foloasele aduse, sînt do-
vedite prin exemple concrete.
Cartea ajută pe țărani să-și orga-
nizeze cît mai bine munca de in-
grășare a solului, sporind astfel
productivitatea pămîntului.

P. Croitoru

Cultura cînepei

Cînepa este una din cele mai
folositoare plante industriale,
fîind întrebunțată ca materie
primă atît pentru fabricarea fi-
brelor textile cît și pentru fabri-
carea uleiului. Broșura „Cultura
cînepei” este menită să pună la
îndemna cultivatorilor de cînepă
o seamă de sfaturi prețioase pen-
tru îmbunătățirea muncii lor. Pro-
blemele tratate în această carte
sînt următoarele: origina și răs-
pîndirea cînepei, creșterea și dez-
voltarea ei, locul cînepei în aso-
lamente, sămînța și semănatul,
îngrijirea semănturilor și recol-
tarea. Un capitol special se ocu-
pă de bolile și dăunătorii cultu-
rilor de cînepă.

Sfătuim pe producătorii agri-
coli să citească această broșură
și să țină seama de sfaturile ei
pentru ca să obțină o recoltă
mare de cînepă.

În primele rînduri la înde-
plinirea acestei datorii patriotice
sînt țărani muncitori Gh. Trocan,
I. Fometescu, V. Ungureanu, Gh.
Popovici, Gh. Andrițoiu, N. Con-
stantin și N. Buzera, care și-au pre-
dat în întregime cotele de carne pe
anul 1954. Pilda lor a fost urmată
de numeroși alți țărani muncitori.

★

Îndată ce a primit obligația de
predare a cotei de carne pe anul
1954, țăranul muncitor Popescu D.
Constantin din comuna Greci, raio-
nul Strehaiia, a și predat la baza de
recepție cantitatea de 53 kg. carne
de vită. El a obținut chitanța Nr. I.
pe întreaga comună.

★

Țărani muncitori din comuna
Glodeni, raionul Tg. Jiu, participă
cu multă însuflețire la îndeplinirea
planului de colectare pe anul ace-
sta. Astfel, la jumătatea lunii mar-
tie, planul de colectare a laptelui pe
primul semestru al anului era înde-
plinit aproape în întregime. Pri-
mii care și-au achitat cota de lapte
sînt țărani muncitori Andrița C.
Anghel și Ciucur Constantin.

După corespondențele trimise de
I. Sbirciog, V. Bușoiu și R. Sirbu

Să urmăm pilda fruntașilor în cultivarea porumbului

Un fruntaș al agriculturii

Nu trecuse multă vreme de când Boldor Cornel, țaran muncitor din comuna Decea, raionul Aiud, se suise în trenul ce avea să-l ducă la București. Intreaga comună știa că a fost chemat la o consfătuire însemnată, la București. Două zile mai târziu, prin radio, vocea lui Boldor Cornel pătrunse în multe din casele țaranilor muncitori din Decea.

Tatăl lui Cornel era acum mîndru de fiul său și totodată rușinat de faptul că nu a avut încredere în metodele după care el lucrează pămîntul.

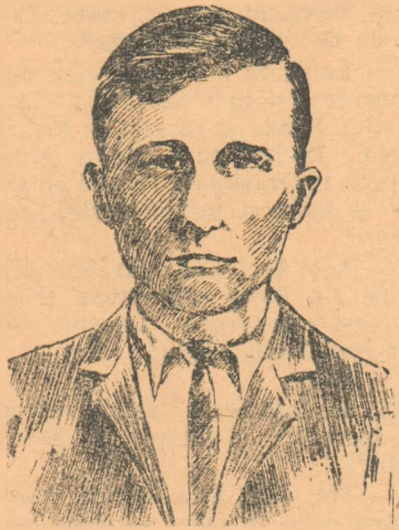
Nu era glumă. Fiul său obținuse peste 5.000 kg. boabe de porumb la hectar. Acum tot satul aștepta cu nerăbdare întoarcerea lui Boldor. Dar înainte de sosirea lui de la consfătuirea fruntașilor în cultivarea porumbului, cartofului și sfelei de zahăr, consătenii lui Cornel aflară tot prin radio o nouă veste. Boldor primise o înaltă decorație: Ordinul Muncii clasa II-a. Era recunoscut așa dar, de întreaga țară, ca unul din meșterii recoltelor bogate. În sat, oamenii discutau cu însuflețire metodele pe care le-a întrebuițat Cornel de a putut obține o recoltă atât de mare. Maria, femeia lui Cornel, le-a explicat oamenilor cum și-au lucrat pămîntul.

„Îndată ce am secerat griul, am dezmiriștit. Apoi l-am grăpat, iar cînd am văzut că buruienile au răsărit cam 5—10 la metru pătrat, am cărat gunoi și am dat din nouă o arătură bună la o adîncime de 20 cm. Am lăsat pămîntul așa pînă la primăvară. Îndată ce s-a topit zăpada, am grăpat pămîntul și țin bine minte, prin luna lui april agentul agricol ne-a spus că pămîntul e numai bun pentru se-

mănatul porumbului. Am însămintat porumbul cu mașina de semănat. După ce s-au văzut bine firele de porumb, am prășit cu sapa, iar apoi am mai dat două prașide, una cu prașitoarea și alta cu sapa“...

Oamenii au ascultat cu multă atenție cele spuse de Maria, totuși nu le venea a crede că așa este singurul secret al recoltelor lui Boldor.

Odată reîntors acasă, aproape că nu a rămas om în Decea care să

nu-l întrebe pe Boldor ceva în legătură cu consfătuirea. Cornel le răspunde cu răbdare despre cele aflate acolo. Secretul recoltelor bogate sta doar în aplicarea regulilor agrotehnice și folosirea metodelor înaintate.

De mai multă vreme de altfel, țaranul muncitor Boldor Cornel și-a dat seama de lucrul acesta. Sînt cîțiva ani de cînd seară de seară se apleca cu grijă asupra cărților de agrotehnică și de zootehnie. Iși

nota cu atenție unele reguli mai importante. Dar cînd voia să le aplice practic, să le dea viață, se lovea de încăpățînarea părinților. Bătrînul Gheorghe Boldor e om gospodăr, cu dragoste de pămîntul lui, dar nu îngăduia să i se spună că se poate lucra pămîntul și altfel decît știa el. Și mai cu seamă nu avea încredere în cărți, care — zicea el — sînt scrise de învățați, care nu au stat niciodată la coar-nele plugului. Cu toate astea, din cauza bătrîneții, a trebuit să lase pămîntul în grija lui Cornel. Iar acesta, după spusele bătrînelui, „parcă a băgat cărțile în pămînt în loc de sămînță“. În ultimii trei ani familia Boldor a scos de pe cele 2 hectare și 49 ari, pe care le are, recolte deosebit de frumoase. Anul trecut, numai de pe 0,72 hectare a recoltat 3.750 kg. boabe de porumb.

Boldor Cornel, se gîndește cu multă încredere la viitor. A pornit din vreme la însămintatul ogoarelor în această primăvară. Multe are el însemnate în caietul cu care s-a întors de la consfătuire. Însemnările acelea sînt o parte din marea experiență a fruntașilor ogoarelor. Cornel a vorbit mult oamenilor din sat despre felul cum va însămintă în astă primăvară.

— Voi însămintă de acum încolo porumbul numai în cuiburi așezate în pătrat. Așa, am și roade mai bogate, am și muncă mai ușoară.

Părinții lui Cornel nu se mai împotrivesc de data aceasta. Faptele le-au arătat că băiatul lor a avut dreptate.

— Se vede că bine scrie în cărți — spune bătrînul Boldor — căci porumbul recoltat de Cornel l-am cîntărit cu mîinile mele...

3.200 și 1.500 kilograme porumb la hectar

Ion V. T. Maria și Dumitru Ghenea sînt țarani cu gospodăria mijlocii din comuna Siliștea Cruci, raionul Băilești. Amîndoi au vite de muncă, plug, car, grapa, prașitoare. Primul are 5,25 hectare teren arabil, iar celălalt 4,24 hectare. Anul trecut ei au avut însămintat acest teren cu diferite culturi, printre care și cu porumb. Țaranul muncitor Ion V. T. Maria a semănat un hectar de porumb în tarla „Intorsătura“. Tot pe această tarla a cultivat un hectar cu porumb și țaranul muncitor Dumitru Ghenea. În cursul anului au căzut aceleași ploii pe aceste locuri, însă toamna Ion V. T. Maria a obținut 3.200 kg. de pe hectarul cultivat cu porumb, iar Dumitru Ghenea, de pe aceeași suprafață de teren, a obținut numai 1.500 kg. porumb. Cărui fapt se datorește această mare diferență?

După cum am spus mai sus, tovarășul Ion V. T. Maria are atelajele sale. El a dat o îngrijire deosebită boilor. I-a hrănit în mod rațional cu sfeclă furajeră, cu coceni și paie tocate mărunt, cu uruială de porumb și alte concentrate. Uneltele agricole le-a avut întotdeauna puse bine la punct. De aceea, imediat ce a recoltat griul, în 1952, a făcut dezmiriștitul la vreo 7 cm adîncime, apoi a grăpat terenul. Pe la începutul lunii octombrie, Ion V. T. Maria a făcut o arătură adîncă de 20 cm pe terenul pe care îl dezmiriștise în luna iulie. Odată cu aratul a virit sub brazdă gunoi putrezit. Arătura de toamnă a lăsat-o așa cum s-a vărsat brazda.

Pe timpul iernii, Ion V. T. Maria a mers cu regularitate la cîmpul cultural din comună, a citit broșuri agrotehnice și s-a sfătuit

cu inginerii și tehnicienii veniți de la raion. Agronomul Ioana Gheorghe i-a explicat că în primăvară arătura de toamnă nu se mai ară, ci se scormonește pămîntul cu o grapă puternică, iar dacă apar buruienile, se trece cu cultivatorul sau cu prașitoarea peste loc. Tot de la acest agronom a învățat Ion V. T. Maria cum să aleagă porumbul pentru sămînță. El a pus deoparte încă din toamnă cei mai buni știuleți de porumb. În primăvara anului 1953 i-a curățat, înlăturînd virfurile și partea de jos a știuletelui și apoi a făcut încercarea puterii de încolțire, care i-a arătat că toate semînțele sînt bune. Cînd tehnicienii au anunțat că pămîntul are temperatură de 10—12 grade, țaranul muncitor Ion V. T. Maria a fost printre primii din comună care a ieșit la cîmp să însămînteze porumbul. A făcut o arătură ușoară, la 7-8 cm. adîncime. După aceasta a semănat porumbul și a grăpat locul. Pus în pămînt la o adîncime potrivită și avînd umezeală destulă, porumbul a încolțit repede și în cîteva zile a răsărit. Cînd plantele au dat 2—3 foi, Ion V. T. Maria a făcut prima lucrare: prașitul și răritul. El a lăsat numai cîte un fir, două la cuib, dintre cele mai dezvoltate și s-a îngrijit ca între cuiburi, pe rînd, plantele să rămî-nă la 60—70 cm. între ele. După vreo 3 săptămîni a dat încă o prașilă tot cu sapa.

Prima prașilă a făcut-o la 8—10 cm. adîncime, a doua prașilă la 7—8 cm. adîncime. Tot atunci a făcut și copilitul.

Venise timpul să dea și a treia prașilă. Văzînd că porumbul a crescut așa de mare încît nu se mai

poate intra în el cu sapa, Ion V. T. Maria a plivit lanul de buruieni.

Aplicînd cu pricepere regulile agrotehnice, acest harnic țaran muncitor a cules în toamna anului trecut 3.200 kg. porumb la hectar.

Cum a muncit Dumitru Ghenea? El ține plugul și toate uneltele agricole mai tot timpul în bătaia ploilor și a soarelui. Boii și-i hrănește la voia întîmplării.

În anul 1952 Dumitru Ghenea n-a făcut nici dezmiriștirea și nici arătura de toamnă pe terenul care a fost cultivat cu porumb în 1953. În primăvară, pe la sfîrșitul lunii aprilie, cînd pămîntul era plin de buruieni, abia atunci a ieșit să are și să semene porumbul. El a lăcut o arătură de 14—15 cm. și a semănat porumbul pe fundul brazdei, neales și fără a fi făcut încercarea puterii de încolțire a semînțelor. Țaranul muncitor Dumitru Ghenea nu a aplicat minimele agrotehnice nici la întreținerea culturilor. La prima prașilă, de pildă, el a lăsat cîte 4 și chiar 5 fire la un cuib. A doua prașilă, în loc s-o facă cu sapa sau cu prașitoarea, a lăcut-o cu rarița. După rărițat, pămîntul s-a uscat repede, pierzînd și ultimele rezerve de apă, iar o parte din rădăcini au fost rupte, ceea ce a făcut ca porumbul să tinjească. Dumitru Ghenea a lucrat pămîntul la întîmplare, nu a citit cărți agrotehnice, n-a folosit sfaturile agronomilor.

Numai muncînd cum ne învață știința agrotehnică vom reuși să smulgem pămîntului rod îmbelșugat.

NEAMU NICOLAE

inginer agronom la secția agricolă a statului popular al regiunii Craiova

Voi munci pămîntul cu mai multă chibzuință

O vorbă de-a noastră țărănească spune: „Cînd te pășești cu capul de pragul de sus te ferești și de cel de jos“. De adevărul acestui proverb mi-am dat seama anul trecut cînd am cules recolta de pe un hectar de pămînt pe care l-am avut semănat cu porumb. Am strîns de pe un hectar numai 4 saci cu porumb. Am înțeles lesne de ce pămîntul n-a fost darnic cu mine, după ce am stat de vorbă cu Ștefan Damian și cu alți săteni ca el, care de pe un hectar de pămînt au cărat acasă cîteva căruțe cu porumb de toată frumusețea.

Anul trecut, eu n-am muncit pămîntul așa cum trebuie. N-am îngrășat locul bine. Dar Ștefan Damian nu a făcut ca mine. El a dus pe ogor 50 căruțe de gunoi.

Apoi am întîrziat cu semănatul. Am pus în pămînt sămînța deabia la 7 mai, cînd la alții porumbul răsărise și era de acum de o palmă. Iar sămînța pe care am semănat-o, am pus-o la întîmplare. Nici n-am ales din știuleți boabele cele mai frumoase, nici n-am făcut proba de încolțire. M-am gîndit, și greșit am judecat, că dacă o fi să iasă porumb frumos, o să iasă și așa, fără să fac probe de germinație. Iată însă că Ștefan Damian a chibzuit și de data aceasta mai bine ca mine. El și-a ales sămînță sănătoasă și bună din mijlocul știuleților și după ce i-a aflat puterea de încolțire a pus-o în pămînt. Sînt sigur că dacă alegeam și eu sămînța, obțineam un porumb sănătos, mai cu vlagă, așa cum era și sămînța pe care o puneam în pămînt.

Prin luna iulie, Ștefan Damian a ieșit la cîmp și l-a dat a treia prașilă porumbului său. Eu n-am făcut treaba asta, și porumbul meu a crescut ca un copil pe care nu-l îngrijești la timp. Pe la 17 septembrie, cînd m-am dus să-mi culeg recolta, n-am ales decît 4 saci de porumb. Tot atunci l-am văzut pe Ștefan Damian ducîndu-și acasă 3.000 kg. porumb frumos, viguros. Deabia atunci am înțeles ce înseamnă să muncești pămîntul chibzuit și la timpul potrivit. Aceasta însă mi-a fost o învățătură de minte pentru viitor. Mi-am pus în gînd să-l ajung pe Ștefan Damian și să cîștig anul acesta și recolta pe care am pierdut-o anul trecut. Căci de putut, mi-am dat seama după roadele pe care le-a cules Ștefan Damian că se poate.

Acum am pornit cu mai mult curaj și chibzuință să muncesc pămîntul. În primele luni ale acestui an am cărat pe ogor atît gunoi cît să-i ajungă porumbului. Apoi, am făcut o arătură sănătoasă. Sămînța am ales-o numai din mijlocul știuleților. Am făcut apoi proba de încolțire a semînțelor și au răsărit aproape toate boabele.

Acum aștept cu nerăbdare să pun în pămînt, cu semănătoarea pe care mi-o împrumută statul, sămînță viguroasă, sănătoasă, iar recolta pe care o voi culege s-o adun cu carele.

Tudor Alexandru

țaran muncitor cu gospodărie individuală din satul Trifești, raionul Roman, regiunea Iași.

P O T O P U L

povestire de Vintilă Ornaru

Pe neica Vasile Prescură nu l-am mai văzut de aproape un an... de atunci de când m-am pus cu el „contra” într-o treabă care era deopotrivă și a mea și a lui. Eu îl sfătuisem: „Intră neică Prescură...” El: „Ba”.

O noapte am tănuit noi atunci. El mă asculta, mai turna ceva țuică în ceșcuțe și apoi îmi prindea mâna în mîna-i osoasă și-mi zicea: — Mă flăcăule, mi-ești drag... da' cînd mă iei așa... mi se oprește ceva în piept... Nu te pune contra cu mine în trebușoara asta... Mai bine s-o dăm dracului și să ciocnim...

Și iar ciocneam și vorbeam de altele și încăpăținat mă întorceam din nou la ale mele. Așa am mers pînă la cîntatul cocoșilor, cînd neica Vasile Prescură nu m-a mai răbdat în nici un chip. A deschis ușa și fără altă explicație m-a pofilit:

— Ieși...

Și am ieșit. Întîi în negura ogrăzii, pe urmă în negura drumului troienit. Și dus am fost. Au trecut de atunci o primăvară, o vară, o toamnă și a venit iar iarna, cu viore de neguri și de omăt. Și alaltăieri cînd treceam cu sania pe lângă Salcia, la vremea cînd începea să se vinețească cerul, la răscruce mi-am amintit de neica Prescură. „Ce-o face?” mi-am zis în gînd. „Cum o mai duce-o? O fi uitat cearta din iarna trecută?” Că ceartă a fost pînă la urmă. Am dat bice cailor să ajung mai repede la Clanța.

— Măi, parcă îmi urla un duh la ureche, ești la trei kilometri de Vasile Prescură și pînă la Clanța sînt șapte. Și-l ocolești? Nu știu ce m-a îndemnat, dar am întors sania în loc și am apucat-o spre Saleja. „Fie ce-o fi, de m-o da iar afară, nu-i nimic. M-a mai dat odată”. Mi-am tras capul în șubă, ca să n-aud vuietele care veneau de departe, dinspre lunca Potopului.

Cînd am ajuns la neica Vasile se înserase deabinelea.

— Care ești măi acolo?

— Eu, — bîgului cu glasul rețezat.

Neica Vasile puse lămpașul pe privazul tindei și fără să scoată o vorbă intră în casă, lăsînd în urmă-i ușa deschisă.

„N-a uitat” mi-am spus eu. Să mă întorc n-avea rost și-apoi nici nu-mi stă în fire. Am intrat în casă și mut m-am descătușat din blănurile de oaie. M-am îndreptat spre colțul unde știam eu cuierul. Dar n-am mai dat de el. Rotindu-mi privirile prin încăperea să-i aflu locul nou, am rămas mirat. Aici toate lucrurile sînt orînduite cu grijă și gust. Dau să mă mișc și-mi aud zgomotul pașilor. Tresar. Mă uit în jos: dușumeaua albă ca laptele. Curios, cercetez și mai cu deamănăntul încăperea. Pereții curați, proaspăt văruiți. În jurul mesei cîteva scaune noi. Rezemat de perețele din față, un dulap nou, lăcuit. Totul mă făcea să cred că am nimerit într-o casă străină. Dar lavița de lîngă fereastră, scrinul vechi și afumat din apropierea ușii, poza colorată înfățișînd un militar cu mîna la centiron și cu mustața-n furculiță, oglinda dintre geamuri cu apele-i îngălbenite, îmi spuneau că mă aflu tot în casa lui neica Prescură, în aceeași casă care acum un an era răvășită, ca și stăpînul ei. N-o uitasem. Îmi stăruia în minte, așa cum era atunci. Cu lut pe jos, cu pereții șocoviți, cu ziare îngălbenite

în ferestre. Ce se întîmplase? Întrebarea asta mă chinuia.

Neica Vasile mă privea lung cu mîinile cruce pe piept, măsurîndu-mă din cap pînă în picioare. Li ocoleam privirile, dar odată ochii noștri se întîlniră. Și privirile parcă i se schimbaseră. Nu mai erau triste, încetoșate de indoielei; le învăluia o tihnă și-o încredere de nedescris. Era de necunoscut. Ce se întîmplase? Mai aprig mă sfredelă întrebarea asta.

— Vasilcă, pune țuică la fiert, c-a venit pribeagu’, — făcu într-un tîrziu neica Vasile și-mi întinse un scaun. D-apoi șezi, că dac-ai venit se chiamă că trebuie să șezi, tilharule...

„Tilharule”... Inchisei ochii, să nu simt parcă palma vorbii aștia.

— De-atît țî-a fost prietenia cu mine, mă? Să nu dai tu pe la mine atîta amar de vreme? Dacă acu’ în locul meu, țî-ar fi ieșit Vasilca pe prispă, și țî-ar fi zis, că neica Vasile Prescură e la cîmîtir, că s-a spînzurat mai an cu funiile de la car, ce-ai fi zis, blestematul? Hai?

Și din întunecarea lui se lumină și se repezi la mine.

— Mă Oncică, puiule, să-l uști tu pe Prescură?... pe Prescură mă?!

Aș fi vrut să spun ceva, dar nu puteam.

— Hai măi... zi-i și tu ceva... ce-ai amuțit așa?

— Iartă-mă, neică Vasile, — făcui într-un tîrziu.

— Ba tu să mă ierți, c-am fost un păcătos cînd m-am luat contra, atunci, cu tine.

★

Țața Vasilca puse pe masă un ibric cu țuică și două cești de pămînt.

Intr-o vreme neica Vasile se sculă de pe scaun și ieși. Veni în-apoi cu un pumn de grîu și-l zvîrlî pe masă.

— Îți place? făcu el cu ochii aburiți de o bucurie lăuntrică.

— Imi place, — răspunsei eu nedumerit.

— Grîul ăsta e din lunca Potopului.

Știam că neica Vasile are două pogoane în lunca Potopului. Dar ce minune o vedea el în asta?

— N-ar fi acum în casa mea, — zise el mai apoi, dacă... l-ar fi măcinat apele Potopului... nu Prescură la moară.

— Adică cum?

— Iacă așa... Și neica Vasile mai umplu odată ceștile. Stai să vezi... Tu știi lunca Potopului...

— Cum să n-o știu, se poate?

— Ei, acolo am două pogoane...

— Știu...

— Nu știi nimic, mă tăie el dînd a pagubă din mîna. Nu știi... ascultă: în lunca Potopului am două pogoane. Ce mi-am zis: „Pun grîu pe el”. Și grîu am pus, de toamnă, că se face mai bine. Pățania cu tine mă mai furnica prin minte. „Să dai omul afară, Prescură?” Cum țî-am zis mă? „Ieși” și tu ai ieșit... N-am ce zice, halal de așa flăcău, — spuse el.

— Neică, nu mă mai fierbe. Zi ce ai de zis, ce le-ncurci așa?

— Le-ncurc măi... Le-ncurc cum le-ncurcai și tu în seara aia. Că te luai cu livada și sfîrșeai cu tovarășirea... Te luai cu vacile și terminai cu tovarășirea... Te luai cu sfațu’ și încheiai tot cu tovarășirea. Așa-i?

— Apoi dacă așa-i, lasă-mă și pe mine s-o încep cum vreau și s-o sfîrșesc cum vreau. La anu’ vine iar rîndul tău... Este?

— Este.

Și deodată neica Vasile Prescură se încruntă și începu să se apringă...

— Mă, grîul ăsta — zise el preferînd grîul în mîini — dacă n-ar fi fost alde Ifrim a Măriei, n-ar fi în casa asta, m-auzi?

„Ifrim a Măriei! Aha, făcui eu pentru mine. Președintele întovărășirii din sat”.

— De cu seară nu se arăta vreme de furtună. Da’n crucea nopții s-a pus blestemăție, nu alta. Cît ai zice pește, apele Potopului se umflară. Deteră peste maluri la toi de noapte. Ca niște hoți se repeziră valurile să-mi prade tot grîșorul. Trăznea și fulgera de rupea pămîntul... Parcă mă trăznea și mă fulgera numai pe mine... Numa’ pămîntul meu... numa’ grîul meu... Prin lumina fulgerului vedeam grîul ălor de s-au prins în tovarășire. Ce-i drept, se rupea de mijloc... pupa pămîntului... da’ iar se ridică... nu da Potopul să-l calce ca pe-al meu... că ei și-au pus lease și întărituri, zidărie nu alta. „Ce te faci Prescură?” Am început să mă bat cu pumnii-n cap. „Doamne, dacă-mi iei grîul, ia-mă și pe mine”. Muierea se văicărea... Potopu’ huia... grîu’ pierdea... M-am repezit în holde, la malul apei: îmi trecea blestemata de genunchi. „Cui să cer ajutor? Cui?” Fug prin sat... bat... rup ușile rumînilor... nimic. Potopul creștea. Se rupseseră băerile cerului. „La Ifrim... Ifrim să mă ajute...” Da’ la Ifrim nu mă-ncumetam... mă sfruntasem cu el de trei ori. Odată, cînd n-am vrut să intru... a doua oară cînd m-am retras... a treia oară cînd l-am dat și pe el pe ușa afară, ca pe tine, astă iarnă.

„Piere grîul... ucigașule... piere

grîul, țipa în mine un glas. Du-te la Ifrim măi”.

Neica Vasile pleacă ochii în jos. — Du-te la Ifrim mai spuse el și închise ochii.

„Și m-am dus. Fie ce-o fi. Bat. Nu răspunde nimeni. Dormea bușlean, somn greu... ca dușii. Clănțăm, izbesc c-un par. Ifrim iese cu părul vilvoi.

— Ifrime, zic, sai Ifrime, ajută-mă Ifrime... grîul... Potopul... măi... îmi macină grîul înainte de termen.

Ifrim ride acru cu dinții lui galbeni de tutun și intră înăuntru pleznind ușa în urmă-i. Mă dau cu capul de ușa:

— Ifrime măi... blestematul... N-auzi măi? El nimic. Am căzut în genunchi, în genunchi. Onică... cum să-ți spui eu să-nțelegi ce era atunci pe mine? Imi venea să mă duc la prun și să-mi fac felul cu curmeiul de la car. Dar iată că Ifrim ieși încotoșmănat în șuba lui. — Hai!

M-am uitat la el și nu-mi venea să-mi cred ochilor. „Nu e vreun duh măi? Nu e Ifrim al Măriei. Al de l-am dat pe ușa afară. Să mă ia dracu’, dar prost mai sînt cîteo-dată”.

— Și Ifrim în loc s-o ia spre luncă, o apucă în sus, spre Sfat.

— Ifrime, zic eu... el nimic. Tot în sus spre Sfat.

— Ifrime, nu fii cîine, mă!

El se întoarse și mă țintî cu privirile. Mă Onică, n-au știut că Ifrim are așa ochi. În noaptea aia avea niște ochi... Și mări compasul... Eu după el, cu văicăreli și cu boscorodeli. El intră la Sfat. Eu după el.

— Ifrime... el dă poruncă lui Sandu:

— Dă-mi stația, urgent.

Bîzîie telefonul și bîzîie... și eu fierb... fierb...

— Ifrime...

— Taci. Atît mi-a spus și-a tăcut.

— Alo... stația... Atît am mai auzit. Alteceva nimic. Și pe urmă: hai în luncă.

În luncă prăpăd... Apa ajunsese la temelia casei. Am început să mă bat cu pumnii iar în cap.

— Ce ești nebun, Prescură? răcnește el la mine. Stăi omule... oprește-te, — îmi zice el cu o dulceață în glas. Singur îl pierdeai, împreună îl vom salva cu siguranță.

Și către ziuă huia lunca de larmă. Oamenii sub comanda lui Ifrim la lese, la întărituri. Tractorarele sub comanda lui Guțu, la șanțuri de scurgere.

Cînd urca soarele în căpistele grîul meu se zvînta. Plîngea eu capu-n pămînt ce-i drept, da’ era tot al meu. Nu-l măcinase apa. Aveam să-l duc tot eu la moară. Am vrut să mă duc la Ifrim și să-l apuc de umeri, să-mi lipesc fața de fața lui. Dar mi-era rușine. O săp-tămîna n-am ieșit din cas’. Și cînd am ieșit, m-am dus direct la Ifrim. Am pus cererea pe masă și-am fugit. Nu m-a ndemnat nime’ să fac asta. Am făcut-o c-așa-mi spunea mie inima. Nu știu ce mutră o fi făcut Ifrim. Nu știu ce mutră oi fi avut eu. Una știu doar: Ei m-au ajutat, să nu piară grîul, ei... oamenii... Mă, grea e viața de unu’ singur...

Și pînă dimineața mi-a vorbit cu atîta patimă de întovărășire, de belșugul care se dobîndește în ea, de parcă eu aș fi fost el, cel de acum un an, omul măcinat de indoielei.

Am plecat de la neica Vasile Prescură, dimineața, după ce am mîncat niște ouă în tîgaie și niște plăcinte din grîul scăpat din valurile Potopului.

Povestiri populare indiene

ȚARANUL ȘI SERVITORUL

CINCI PIINI

S-au întîlnit odată doi oameni pe drum: un țaran și servitorul maharadjahului (prinț indian).

— Spune-mi prietene, zise servitorul, cîți locuitori ai în satul tău, cîte case, cîți frizeri, cîte slugi, cîți slujitori ai lui Brahma.

— În satul meu, răspunse țaranul, sînt nouă locuitori, nouă case, nouă frizeri, nouă slugi, nouă slujitori ai lui Brahma.

— Cum așa? — se miră servitorul maharadjahului.

— Uite bine: în satul meu toți locuitorii își fac singuri treburile.

Un cetățean mergea zilnic la țîrg și cumpăra cîte cinci piini.

Odată se-ntîlni cu prietenul său care-l întrebă:

— Ia spune-mi de ce cumperi cinci piini?

— Păi, una o mîncînc eu, două dau cu împrumut și cu celelalte două îmi plătesc datoriile.

— Nu-nțeleg. Explică-mi ca să te-nțeleg.

— Ei bine: una o mîncînc eu, două dau copiilor și celelalte două părinților mei.

O nouă reducere a prețurilor în U.R.S.S

La 1 aprilie anul acesta s-a anunțat o nouă reducere de prețuri în U.R.S.S. la mărfurile alimentare și industriale. Este a șaptea reducere de prețuri ce s-a făcut de la terminarea războiului. Aceasta este o nouă dovadă a grijii pe care o are Partidul Comunist și Guvernul Sovietic pentru om. La toate articolele care au o largă întrebuințare, prețurile au fost simțitor reduse. Astfel, la țesături de bumbac pentru rochii de vară prețurile au fost reduse în mijlociu cu 20 la sută.

Prețul multor materiale de construcții a fost redus. La carton gudronat și ciment, prețul a fost redus cu 20 la sută, la furnir cu 15 la sută, la rame pentru sere cu 30 la sută și la încă multe alte materiale de construcții. La confecțiuni de țesături de bumbac pentru vară prețurile au fost scăzute în mijlociu cu 15 la sută, la tricotate cu 8 la sută, ciorapi și șosete din bumbac în mijlociu cu 20 la sută, etc. La încălțăminte de piele prețurile au fost reduse cu 7 la sută, la încălțăminte de pânză și combinată cu 20 la sută, iar la galoși, șosoni, cizme și altă încălțăminte de cauciuc, în mijlociu, cu 12 la sută. Prețul la becuri electrice, aparate electrice pentru încălzit, mașini de spălat rufe, etc. a fost redus cu 10 la sută. La chibrituri prețul a fost scăzut cu 20 la sută, la petrol lampant cu 38 la sută. De asemenea, a fost redus prețul la medicamente, în mijlociu, cu 15 la sută. Așa și articolele de mercerie s-au ieftinit în mijlociu cu 15 la sută, vată și vatelina cu 15 la sută, acele de cusut, acele de mașină și andrelele cu 20 la sută.

Noua reducere de prețuri a adus schimbări îmbucurătoare în bugetul fiecărei familii. Mulți, din economiile pe care le fac prin noua reducere de prețuri, își vor cumpăra aparate de televiziune sau un patefon electric. Oamenii sovietici simt în traiul lor de fiecare zi că se apropie de comunism.

Pe întinderile Kubanului a venit primăvara. Aproape peste tot s-a topit zăpada. A început grăpatul arăturilor de toamnă. Se împrăștie îngrășăminte suplimentare pe semănăturile de toamnă. În multe locuri a început însămînțarea culturilor de primăvară.

La S. M. T. Medvedovskaia zilele acestea au fost așteptate cu nerăbdare. Acest S.M.T. deservește trei colhozuri mari — „Molotov”, „Voroșilov” și „Drumul spre comunism”. Pregătindu-se pentru primăvara acestui an, mecanizatorii și colhoznicii, însuflețiți de Hotărârile Partidului Comunist și ale Guvernului Sovietic au privire la dezvoltarea agriculturii, și-au luat angajamentul de a spori mult recoltele la hectar pe ogoarele lor.

Se proiectează să se obțină în mijlociu cîte 2.700 kg. cereale la hectar, iar în unele sectoare cîte 3.500 — 4.000 kg. și să se mărească mult recoltele de cartofi, legume și alte culturi.

În colhozurile deservite de S.M.T. Medvedovskaia recolta medie la hectar a culturilor de cereale a sporit în anii din urmă de la 1.800 la 2.300 kg., iar în unele sectoare și mai mult.

Cum a mărit colhozul nostru producția de cartofi

Colhozul „Stalin” din raionul Vurnar, R.S.S.A. Ciuvașă, are o mare experiență în obținerea de recolte mari de cartofi. În anul 1953 s-au obținut aici cîte 22.400 kg. de cartofi la hectar. Colhozul a cultivat în anul 1953 cartofi pe o suprafață de 220 hectare și a obținut o recoltă globală de aproape 50.000 chin-tale de cartofi, adică de patru ori mai mult decît în anul 1952.

Datorită faptului că a crescut producția de cartofi, veniturile bănești ale colhozului au sporit și ele în răstimp de un an aproape de două ori. A sporit și plata muncii colhoznice.

Mulgătoarea Claudia Loșcionova din colhozul „Stalin”, Eroină a Muncii Socialiste, a dobîndit anul trecut de la fiecare vacă de care îngrijește cîte 6868 litri lapte. În acest an și-a luat angajamentul să obțină de la fiecare vacă, în mijlociu, cîte 7000 litri lapte.

Pentru fiecare zi-muncă colhozul a dat cîte 3 kg. grîne, 6 kg. cartofi, 3 kg. legume, 5 kg. nutreț și 4 ruble în numerar.

Să ne oprim pe scurt asupra agrotehnicii cultivării cartofilor în colhozul „Stalin”. În ultimii 10 ani colhozul a făcut din pămînturile sale puțin roditoare, pămînturi de mare fertilitate. În acest scop s-a aplicat un complex de măsuri, printre care au ocupat un loc de seamă asolamentele cu ierburi și aratul adînc imbinat cu introducerea unor cantități mari de îngrășăminte organice și minerale.

În anul 1953 s-au introdus pe ogoarele cultivate cu cartofi, în mijlociu, 32 tone bălegar la hectar și 550 kg. de îngrășăminte minerale, (cîte 300 kg. de superfosfat, 100 kg. de îngrășăminte de potasiu și 150 kg. de îngrășăminte azotoase).

În colhoz se cultivă varietatea de cartofi „Lorch” și varietatea timpurie „Epron”. Pe fiecare hectar se sădesc 3000 kg. de tubercule. Anul trecut jumătate din cartofii de sămînță au fost iarovizați.

Cartofii s-au sădit cu mașinile de sădit „S.K.-2” și cu unelte trase de cai. Înainte de însămînțare s-au făcut o cultivație pe arătura de toamnă și 2 grăpări. În colhoz s-au executat bine și lucrările de întreținere între rînduri a culturilor de cartofi. În total s-au făcut două grăpări (înainte și după încolțire), o prașilă, 3 mușuroiri și 3 pliviri.

În această muncă colhozul a primit un mare ajutor din partea brigăzii de tractoare condusă de I. Pronkin, Erou al Muncii Socialiste, de la S.M.T. Vurnarskaia. În anul 1953 brigada a depășit planul lucrărilor cu tractoare pe ogoarele de cartofi aproape de 4 ori.

Colhozul a organizat bine muncile de recoltare a cartofilor. Pînă la 28 septembrie cartofii au fost recoltați pe toată suprafața.

Experiența anului 1953 a arătat ce posibilități uriașe există în colhoz pentru mărirea producției de cartofi. În anul 1954 colhozul va lărgi suprafața însămînțată cu cartofi pînă la 300 hectare. Se va aplica mecanizarea complexă a lucrărilor de întreținere a culturilor de cartofi. Cartofii vor fi sădiți pe toată suprafața după metoda cuiburilor așezate în pătrat. Culturile de cartofi vor fi întreținute și recoltate cu mașinile trase de tractor.

I. IVIN
candidat în științele agricole

Agrotehnica înaintată — cheazăia recoltelor mari

Creșterea recoltelor la hectar în aceste colhozuri nu este întâmplătoare, ci se datorește folosirii cu pricepere și pe scară largă în producția agricolă a realizărilor științei și experienței înaintate.

Cu ajutorul și cu participarea directă a specialiștilor de la S.M.T., aceste colhozuri au aplicat și și-au însușit asolamentele de cîmp și furajere. Pe ogoare se aplică larg însămînțarea în rînduri încrucișate și dese a păioaselor și însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat a culturilor prășitoare. Culturile de toamnă se însămînțează pe ogor negru bine lucrat, iar culturile de primăvară pe arătură adîncă de toamnă, după ce se aplică solului lucrările de primăvară la cele mai bune epoci agrotehnice. Semînțele culturilor de primăvară, mai cu seamă semînțele de grîu și de mei, sînt supuse iarovizării. Ingrășămintele minerale și locale se folosesc pe baze științifice.

În condițiile Kubanului, cu pu-

ternice straturi de cernoziom, un important factor pentru sporirea recoltelor la hectar îl constituie arătura adîncă. Cu începere din anul 1950 mecanizatorii de la S. M. T. Medvedovskaia practică pe larg această arătură. Ei însămînțează întreaga suprafață de floarea soarelui, cîneapă, ricin, porumb și tutun pe arătură de toamnă adîncă de 30 cm.

Agrotehnica cere să se țină întocmai seama de condițiile concrete de sol și climă ale fiecărei regiuni. Urmînd această regulă, colhoznicii și mecanizatorii stabilesc potrivit condițiilor locale cele mai bune epoci de însămînțare a fiecărei culturi, normele de îngrășăminte pentru fiecare sector de pămînt, caracterul și metodele de întreținere a solului.

Un rol deosebit de mare în sporirea recoltelor la hectar l-a jucat aplicarea unei asemenea metode agrotehnice înaintate cum este însă-

mînțarea în cuiburi așezate în pătrat a culturilor prășitoare. Această metodă a început să se aplice în colhozurile deservite de S.M.T. Medvedovskaia acum cîțiva ani, iar în anul 1953 s-a însămînțat după această metodă întreaga suprafață a culturilor prășitoare. Aceasta a dat posibilitatea să se reducă de 5—6 ori consumul de muncă pentru întreținerea culturilor și să se sporească aproape de două ori recolta la hectar.

La S.M.T. Medvedovskaia și în colhozurile deservite de această stațiune cunosc bine toate elementele producției agricole și particularitățile ei biologice nu numai agronomii, ci și mecanizatorii și colhoznicii, pentru care s-au organizat cursuri speciale.

Acum tractoriștii și colhoznicii au ieșit la cîmp. Cunoștințele căpătate îi ajută să execute muncile de cîmp întocmai după prevederile și cerințele agrotehnicii înaintate.

— Agrotehnica înaintată. — spun ei — este cheazăia recoltelor bogate. Iar aceasta este sarcina noastră cea mai de seamă.

MIHAIL SUHANOV

Pentru aprovizionarea populației muncitoare cu legume și fructe

Printre alte hotărâri ale partidului și guvernului care contribuie la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii se numără și Hotărârea cu privire la îmbunătățirea sistemului de contractare a legumelor, semințelor de legume, fructelor și strugurilor de masă.

Pentru a stimula pe producătorii agricoli, guvernul a hotărât scutirea contractanților de cotele obligatorii pentru suprafețele cultivate cu legume și semințe de legume. De asemenea, acestora li se reduc normele de venituri mijlocii asupra impozitului agricol pentru suprafețele de teren cultivate cu legume, semințe de legume și pomi fructiferi. Aceste reduceri ajung până la 65 la sută în primul an pentru suprafețele noi irigate, cultivate cu legume, la 50 la sută pentru suprafețele cultivate cu legume și la 30 la sută pentru suprafețele plantate cu pomi fructiferi.

Statul sprijină pe cultivatori să obțină recolte frumoase, ajutându-i să găsească îngrășăminte chimice. Din costul acestor îngrășăminte, producătorii suportă numai 50 la sută, restul fiind suportat de stat. Dacă culturile producătorilor vor fi atacate de dăunători, li se vor da pentru combaterea acestora, în mod gratuit, insecto-fungicidele necesare și aparatul de care au nevoie. Cultivatorii vor primi de asemenea ajutorul tehnicienilor și inginerilor de specialitate. O altă înlesnire de care se bucură cultivatorii de legume este aceea privitoare la semințe. Astfel, ei vor primi pe credit semințe cu o reducere de 75 la sută, în afară de fasole, mazare, cartofi timpurii sau de ceapă și arpagic. Atunci când încheie contractele, vor primi avansuri în bani până la 40 la sută din valoarea producției contractate.

Pentru legume și semințele de legume avansurile pe care le vor primi producătorii vor fi în medie până la 30 la sută din valoarea producției contractate și se vor stabili pe specii. Pentru culturile sub geam, avansul va fi de 8 lei pe metru pătrat și se va acorda producătorilor

la încheierea contractelor, odată cu materiale și semințe.

Hotărârea acordă contractanților dreptul să cumpere o serie de mărfuri industriale la prețuri reduse.

Partidul și guvernul acordă un sprijin deosebit gospodăriilor agricole colective. Extinderea culturilor de legume, semințelor de legume, fructelor și strugurilor de masă în gospodăria colectivă va duce la creșterea avutului obștesc și a bunăstării a fiecărui colectiv. Gospodăriile agricole colective care încheie contracte pentru cultivarea de semințe de legume vor putea cumpăra la prețuri reduse cantitățile de mărfuri industriale prevăzute în Hotărâre. În cazul în care gospodăriile agricole colective respectă graficul de livrare stabilit, vor primi un spor de preț de 30 la sută peste prețurile fixate de către comitetele executive ale sfaturilor populare regionale.

Cunoscând înlesnirile acordate de Hotărâre, multe gospodării colective, întovărășiri agricole și mulți țărani muncitori cu gospodării individuale au încheiat contracte cu organizațiile de stat și cooperatiste pentru cultivarea de legume.

Țăranul muncitor V. Ardeleanu din comuna Șerbești, raionul Bacău, bunăoară, a contractat un hectar și jumătate, de pe care va vinde Aprozului ceapă verde, roșii, ardei, vinete și alte zarzavaturi. La încheierea contractului el a primit 2.000 lei, din care și-a putut cumpăra materiale necesare pentru irigarea pământului, precum și pentru construirea răsadnițelor. Asemeni lui și țărana muncitoare Rozeta Ștefan din comuna Voila, raionul Făgăraș, a contractat cu cooperativa din comună. Masele de țărani muncitori din țara noastră au primit Hotărârea partidului și guvernului ca o nouă contribuție la ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor.

Prin metode noi, la recolte mari

Țăranii muncitori din Țișnad, raionul Baia Mare, s-au pregătit temeinic pentru însămînțări. Ei și-au reparat uneltele și au pregătit din vreme marcatorele trebuitoare pentru semănatul culturilor în cuiburi așezate în pătrat. Primele culturi au fost însămînțate în mustul zăpezii.

Cu multă încredere aplică țărani muncitori din Țișnad regulile agrotehnice, pentru a smulge pământului recolte mari. Acum o grijă de căpetenie a sfatului popular comunal este de a se răspîndi cât mai larg noile metode de muncă. În acest scop au fost organizate consfătuiri cu țărani muncitori care au obținut roade sporite, lucrînd ogorul așa cum arată agrominimul. Multe au învățat țărani muncitori din această comună, din cele au-

zite, bunăoară, de la frunțașii Gheorghe Ruba și V. Mocanu, care aplicînd cu încredere agrominimul, au obținut 2.500 kg. grâu și 2.600 kg. porumb la hectar.

Dacă treci pe ulițele din centrul comunei, privirea ți-e prinsă de o seamă de desene mari, vii, care arată pe înțelesul tuturor cum trebuie făcut semănatul porumbului, cartofului și floarei soarelui după metoda însămînțării în cuiburi așezate în pătrat. Pe panoul de onoare își văd numele țărani muncitori vrednici.

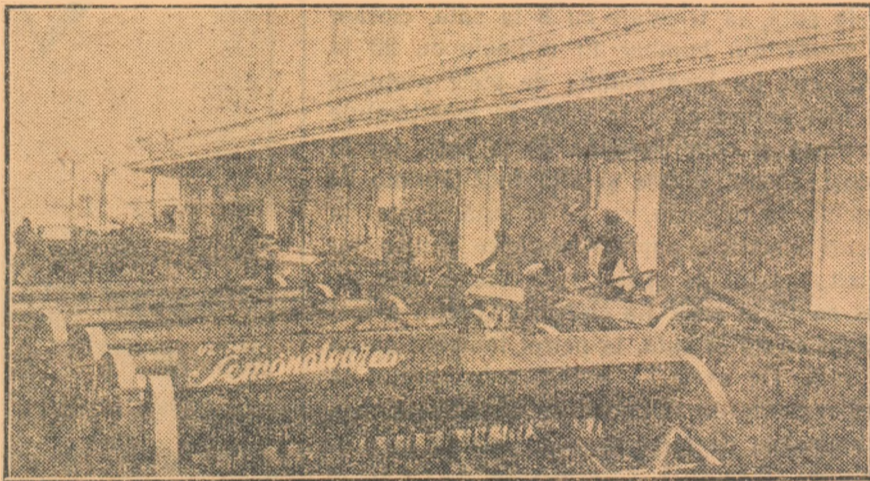
Nu e uitată nici tabla neagră, unde sînt trecute numele chiaburilor ca D. Sasu și N. Hoblea, care caută să bage bețe în roate țărani muncitori.

Muncind cu tragere de inimă, țărani muncitori din comuna Țișnad au izbutit să însămînțeze pînă acum cîteva zile 500 hectare cu grâu.

Muncesc cu însuflețire spre a culege roade bogate

Indată ce au văzut că pământul nu mai rămîne lipit de unelte, țărani muncitori din comuna Breaza, raionul Mizil, au și pornit la arat și semănat. Pe o suprafață de 10 hectare, ce nu fusese arată în toamnă, ei au făcut arături de primăvară, însămînțînd 6 hectare cu orz și 4 cu ovăz.

Cu multă grijă au grăpat țărani muncitori terenurile însămînțate din toamnă. Lucrul acesta va ajuta ca pământul să păstreze o bună parte din apa ce va fi folosită de plante care astfel devin mai viguroase și dau recolte mult mai mari.

În fotografie: De la uzinele „Semănătoarea” pleacă zeci de semănători spre Stațiunile de Mașini și Tractoare.

La masa de lucru stau aplecați doi oameni: unul dictează și celălalt scrie. Au umplut, pe-o parte și pe alta, patru coale.

— Ia să recitim, tovarășe Burtănete, să vedem cum sună pînă aici raportul sfatului. Dă-mi acum să citească eu și ascultă tu, — se adresează cel care dictează, tovarășul Oprea Vasile, secretarul sfatului popular, tovarășului Burtănete.

Și i-a dat drumul. Cuvinte „mari”, pompoase, se făceau foarte des auzite. A urmat apoi șirul realizărilor obținute în comuna Vadul Pașii din raionul Buzău, realizări pe care cei doi raportori le socoteau destul de însemnate. La 24 martie, dată socotită de comitetul executiv al sfatului popular ca zi de început a muncilor de primăvară, pe hotarul comunei se făcuseră arături de toamnă pe trei hectare; s-au numit brigadierii de câmp; ba, mai mult, s-au scris și unele articole la gazeta cetățenească.

Și așa cum stă bine unui raport, pe ici, pe colo, au fost presărate și unele lipsuri, care sînt de neînălțurat. Agitația vizuală deși a fost la înălțime, totuși n-a ajutat în destulă măsură mobilizarea țărani muncitori; lozincile aeriene au fost făcute, dar mai stau aruncate într-un colț; hotărîrea din 3 martie cu privire la muncile de primăvară abia s-a prelucrat pe la 26 martie; comitetul executiv nu și-a întocmit planul de muncă de-

La Vadul Pașii, muncile agricole sînt rămase în urmă

cît la 29 martie.

În general însă treburile merg bine la Vadul Pașii în desfășurarea muncilor de primăvară. Așa socot cei doi raportori, unul secretar al sfatului popular și celălalt referent agricol și responsabilul comisiei permanente agricole. După cum se vede, niciunul nu cunoaște adevărul sau dacă-l cunoaște, îl ocolesc.

De privești însă cîmpul din hotarul comunei și stai de vorbă cu țărani muncitori afli că lucrurile se prezintă slab, chiar foarte slab în Vadul Pașii, în privința desfășurării muncilor de primăvară. Comuna este mult rămasă în urmă cu aceste munci. Chiar unele date și cifre cunoscute de întregul comitet executiv vorbesc deschis despre rămînerea în urmă a comunei. La data de 3 aprilie, în sectorul individual nu se realizase decît 4 la sută din planul muncilor de primăvară. Din 25 hectare, cît prevede planul să se însămînțeze cu ovăz, nu se însămînțaseră decît 2 hectare. Cu floarea soarelui abia de s-au însămînțat 0,75 hectare.

De grăpatul ogoarelor și semănăturilor de toamnă, nici vorbă. Pentru că țărani muncitori nu cunosc marea însemnătate a acestei lucrări agricole și nimeni n-a încercat să le explice. Agentul agricol Trandafir Ion, nu stă în

mijlocul oamenilor, nu le arată cum să folosească cuceririle științei pentru a smulge pământului recolte ridicate la hectar. Pe Trandafir Ion cînd îl cauți, atunci nu-l găsești.

Timpul permite ca la 5 aprilie să se înceapă însămînțatul porumbului pe tot cuprinsul raionului Buzău. Țăranului muncitor Dinu Aldea, altele-i sînt însă socotelile. „In cîte sîntem astăzi? se întrebă el. În 3 ale lui aprilie. Pînă la 6 aprilie „pe stil vechi”, mai este tot timpul”. După socoteala lui și a altor țărani muncitori din sat, însămînțatul porumbului ar urma să se facă abia peste aproape trei săptămîni. Comitetul executiv, agentul agricol, deputații, activul cîminului cultural se împacă cu asemenea practici învechite.

Cît a fost iarna de lungă, celor din Vadul Pașii nu le-a ajuns timpul să procure sămînța trebuitoare pentru însămînțări, să-și repare uneltele de muncă. La 3 aprilie, 10 pluguri mai stăteau încă la centrul de reparat. Și totuși, tovarășii din comitetul executiv susțin că cele 140 pluguri, boroanele și celelalte unelte de muncă sînt în bună stare de funcționare. Dar multe unelte agricole stau și acum nereparate, le mîncă rugina, așa cum se întîmplă cu plugul chiabu-

rului Ion Coman. Dealtfel, la comitetul executiv al sfatului popular comunal, chiaburii care nu respectă legea, sînt socotiți cu multă îngăduință codași la însămînțări și nu sabotorii care încalcă cu bună știință legile statului.

În multe sate ale raionului Buzău s-au organizat în timpul iernii cursuri agrotehnice de masă, s-au popularizat metodele înaintate de lucrare a pământului. Numai căminul cultural din Vadul Pașii a găsit cu cale că aceasta ar fi o treabă de prisos. Chiar atunci cînd s-au ținut unele conferințe cu teme agricole, ele s-au făcut de mîntuială, așa ca să fie făcute. Oamenii au auzit de cultivarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat, dar aproape niciun țăran muncitor din comuna Vadul Pașii nu-i cunoaște foloasele și felul cum se aplică această metodă. Și directorul cîminului cultural, Diacanu Dumitru, „a auzit” despre această metodă înaintată, dar nu s-a străduit s-o înțeleagă și s-o explice țărani muncitori.

Vremea este mult înaintată și muncile agricole nu așteaptă. Acest lucru trebuie înțeles de comitetul executiv, de deputații și țărani muncitori din Vadul Pașii. Zăbava, practicile învechite, aduc numai pagube. Munca făcută la vreme și în chip nou aduce recolte mari în casa fiecăruia. În acest sens trebuie lămurii și îndrumați țărani muncitori din Vadul Pașii.

Străduințele Uniunii Sovietice pe calea înțelegerii între state

Nu există colț al lumii unde ultima notă a Guvernului Sovietic adresată celor trei puteri apusene să nu fie viu discutată, atât de oamenii simpli, cât și de cunoscuți oameni politici.

Această notă este o nouă punte pe care Guvernul Sovietic o pune pe calea înțelegerii între state. Este știut că la conferința de la Berlin, Uniunea Sovietică a depus toate străduințele pentru a pune capăt existenței a două grupări de state europene, așa cum urmăresc să creeze prin politica lor cercurile conducătoare din apus. În acest scop, Guvernul Sovietic a propus încheierea unui „tratată general european de securitate colectivă” bazat pe principiul unirii țărilor europene într-un singur lagăr. La conferința de la Berlin reprezentanții celor trei puteri apusene s-au opus însă propunerii sovietice pe motivul că Statele Unite ale Americii nu participă la tratat. De asemeni, — spuneau delegații puterilor apusene — tratatul general european nu poate exista în același timp cu „organizația tratatului nord-atlantic”. Ne vom pune deci întrebarea, din cine se compune organizația nord-atlantică și ce scopuri urmărește? Știm că sînt membri ai acestei organizații un grup de state în frunte cu S.U.A., Anglia și Franța. Conducătoare în această înjghebare de state sînt Statele Unite ale Americii.

Țările care participă la acest tratat pretind că singurul lor scop este apărarea. Dar să vedem care este adevărul. Singura mare putere — dintre cele patru mari puteri care au dus războiul împotriva Germaniei hitleriste — și care nu participă la tratatul atlanticului de nord este Uniunea Sovietică. Deci tratatul nord-atlantic, așa cum se prezintă el acum, este îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară.

Și iată că Uniunea Sovietică vine cu o nouă propunere pentru a se îndrepta situația existentă, periculoasă pentru menținerea păcii. În dorința de a se crea o înțelegere internațională, Uniunea Sovietică s-a declarat de acord cu participarea Statelor Unite ale Americii la tratatul general de securitate colectivă. La acest tratat poate

participa orice stat european, indiferent de orînduirea lui politică. Iată dar cită deosebire între acest tratat și așa numita „comunitate defensivă europeană” la care nu participă decît 6 țări. Ne dăm deci cu ușurință seama că în vreme ce propunerea sovietică cu privire la tratatul general european slujește asigurării securității popoarelor europene, păcii în întreaga lume, așa zisa „comunitate defensivă europeană” duce la renașterea militarismului german, la pregătirea unui nou război.

De mare însemnătate este partea din Nota Guvernului Sovietic care arată poziția Uniunii Sovietice față de tratatul nord-atlantic.

Spre a se schimba caracterul agresiv, războinic al tratatului nord-atlantic, Guvernul Sovietic spune în nota sa: „În conformitate cu aceasta, călăuzindu-se după principiile imuabile ale politicii sale externe de pace și tinzînd spre micșorarea încordării în relațiile internaționale, Guvernul Sovietic declară că este gata să examineze împreună cu guvernele interesate problema participării U.R.S.S. la tratatul nord-atlantic”.

Prin această nouă și deosebită propunere sovietică sînt spulberate și acele piedici pe care guvernele apusene le puneau în calea încheierii „tratatului general european”. Nu este de mirare că și chiar ziare care nu pot fi bănuite de simpatie pentru Uniunea Sovietică s-au văzut nevoite să sprijine noua propunere sovietică. Pe toate lungimile de unde ale posturilor de radio, în primele pagini ale ziarelor, ca și în parlamentele unor țări, pretutindeni se comentează noua propunere sovietică. Ea este un mesaj dătător de speranțe partizanilor păcii din lumea întreagă.

Noua propunere a Guvernului Sovietic îi pune în incurcătură pe acei care vor cu orice chip să înrăutățească relațiile dintre state. Însăși personalități oficiale din multe țări capitaliste au trebuit să recunoască că nu este atât de simplu să respingi noua propunere sovietică, așa cum încearcă s-o facă unii politicieni americani. Și într-adevăr nu este simplu, pentru că noua propunere sovietică este străbătută de năzuințele spre o pace trainică ale tuturor popoarelor.

Uneltirile imperialiștilor americani în Pakistan

De ce oare dau atîtea tircoale cercurile conducătoare din S.U.A. de la o vreme încoace Pakistanului? Ce-i mîna pe imperialiștii americani în această parte a lumii? Poate cumva fac acest lucru din milostenie pentru populația acestei țări care îndură mult de pe urma ocupației colonialiștilor englezi?

Tîlcul ni-l dau chiar unii dintre conducătorii Statelor Unite ale Americii. Iată ce-a declarat Dulles, secretarul de stat al S.U.A., în fața unei comisii a senatului american: „Pakistanul are o însemnătate strategică. China comunistă se mărginește cu teritoriile nordice care aparțin Pakistanului, iar de la frontiera nordică a Pakistanului se poate vedea Uniunea Sovietică”. Așa dar să spunem mai deschis lucrurilor pe nume. Pentru cercurile imperialiste americane Pakistanul poate servi foarte bine planurilor lor războinice îndreptate împotriva Uniunii Sovietice. A devenit limpede că cercurile agresive americane încearcă să pună la cale în această parte a lumii, o grupare militară restrînsă, înglobată pactului agresiv al Atlanticului de Nord. Din această grupare restrînsă urmează să facă parte deocamdată Turcia, Pakistanul și Irakul.

Pakistanul este o țară din Asia care a luat naștere după cel de al doilea război mondial.

Populația acestei țări numără peste 75 milioane locuitori, în marea lor majoritate musulmani. Suprafața Pakistanului este de 943.000 km. pătrați. După cel de al doilea război mondial, Pakistanul s-a despărțit de India, împărțindu-se în Pakistanul răsăritean și Pakistanul apusean. Despărțirea de India nu a rezolvat nici pe departe dorința maselor din Pakistan de a fi libere. Această împărțire făcută după planul englezilor nu a făcut altceva decît să țină pe mai departe populația și bogățiile Pakistanului la cheremul imperialiștilor.

Din cele 75 milioane de locuitori, cea mai mare parte se îndeletnicește cu agricultura și creșterea vitelor. Principalele plante cultivate de țăranii pakistanezi sînt: bumbacul, iuta și ceaiul.

Pe cît de roditor este pămîntul, pe atît de grea și apăsătoare este viața țăranilor din Pakistan. Lipsiți de pămînt, ei sînt nevoiți să arendeze pămîntul de la moșieri care stăpînesc peste 70 la sută din pămîntul arabil. Plata mare care se dă pentru arenda pămîntului, dijma ridicată ce-o plătesc și care de cele mai multe ori ajunge la 2/3 din recoltă, fac pe țăranii pakistanezi să simtă din plin amarul stăpînirii străine. În țara aceasta cu multe bogății — căci pe lîngă pămîntul roditor, Pakistanul are și însemnate zăcăminte de minereuri — oamenii îndură foamea.

Bogățiile și poziția strategică a Pakistanului au împins pe imperialiștii americani să treacă la fel de fel de manevre pentru a-l tîri într-un pact militar agresiv.

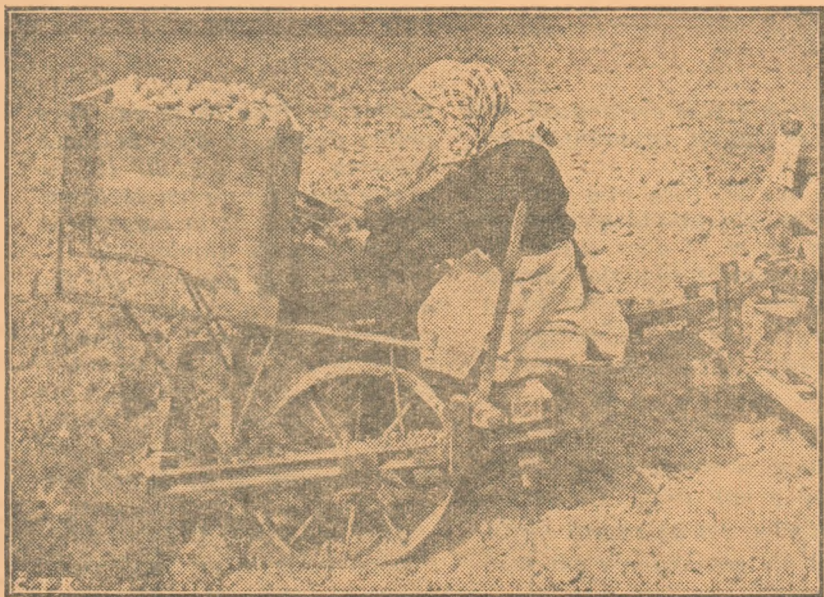
Planurile imperialiștilor americani s-au izbit de împotrivirea poporului pakistanez și a celorlalte țări din Asia. Ca să-și atingă scopurile lor războinice, cercurile imperialiste americane au fost nevoite să meargă pe ocolite. Așa se face că la îndemnul lor Pakistanul a încheiat un pact militar cu Turcia.

Uneltirea pusă la cale de către imperialiștii americani a stîrnit îngrijorare atît în Pakistan cît și în India, Irak, Iran și alte țări asiatice. De mai multe ori, în cuvîntările sale, primul ministru al Indiei, Pandit Nehru a înfierat manevrele de atragere a Pakistanului în coaliții războinice. Opinia publică din Pakistan se ridică împotriva planurilor de transformare a țării lor într-o bază strategică. Alegerile pentru adunarea legislativă care s-au desfășurat de curînd, au dovedit că poporul pakistanez s-a pronunțat împotriva încheierii alianței cu S.U.A.

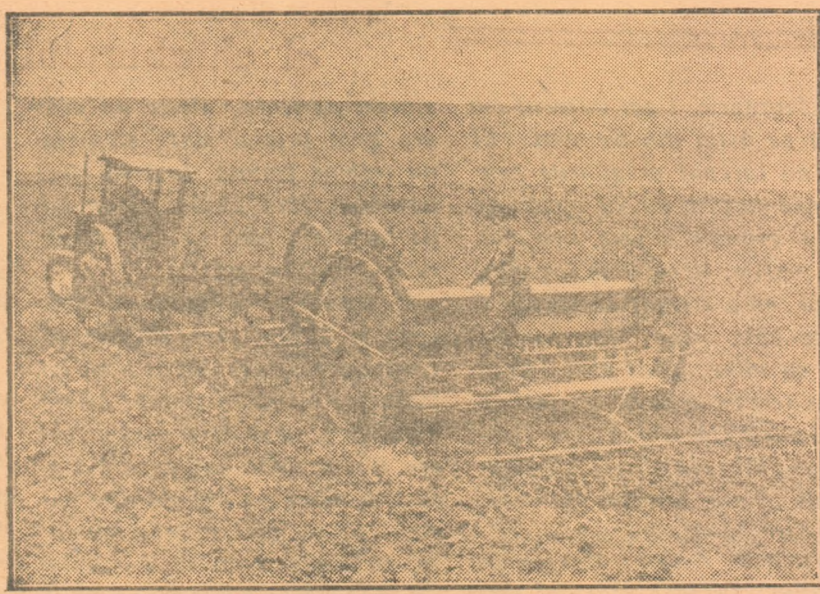
Larga mișcare de protest împotriva uneltirilor americane în Pakistan arată că popoarele Asiei nu doresc să fie împinse înapoi în jugul dominației străine. Dimpotrivă, popoarele Asiei se ridică mai aprig la luptă pe calea cuceririi libertăților naționale și a progresului.

Agricultura nouă

În R. Cehoslovacă

În R. D. Germană

Pe ogoarele multor țări de democrație populară, se desfășoară în aceste zile senine campania însămînțărilor de primăvară. Metodele noi ale agrotehicii sovietice au pătruns în masele largi ale țăranimii muncitoare. Aplicînd știința agrotehnică înaintată, întrebuițînd mașinile cele mai moderne, ei smulg ogoarelor recolte îmbelșugate.

Priviți la clișeu (din stînga) care ne arată două țăranii muncitoare plantînd cartofi cu ajutorul unei noi mașini, iar în cealaltă fotografie o echipă de tractoriști de la un S.M.T., care aplică noi metode la însămînțările de primăvară.

ÎN ACUL „ALBINEI”

Filmele săptămînii

„Nimeni nu știe nimic”. Filmul ar trebui să ruleze în comuna Năvodari, raionul Medgidia. Nimeni din comună nu știe nimic despre activitatea căminului cultural. Directorul căminului cultural nu s-a ostenit nici măcar să prelucreze Hotărîrea Partidului și Guvernului privind muncile agricole de primăvară. La raion e recomandat tot filmul „Nimeni nu știe nimic”... despre activitatea căminului cultural din Năvodari.

„Trei telegrame”. A „rulat” de curînd pentru a suta oară în comuna Segarcea Vale din regiunea București. În rolul principal directorul căminului cultural. El a comunicat secției culturale c-a ținut într-o singură zi trei conferințe despre însămînțări. În realitate activitatea directorului s-a mărginit numai la cele trei telegrame, scuzați telefoane, prin care anunța ținerea conferințelor.

Sfada unelteor

Astă toamnă plugurile, aparatele de saramurat, semănătorile și prășitoarele de la centrul de închiriat mașini și unelte al cooperativei din Cochirleanca, raionul Buzău, s-au luat la ceartă.

— Dacă n-ași ara eu pămîntul voi n-ați avea ce face — se lauda plugul

— Dacă n-ași pune eu sămînța în pămînt, n-ar valora nimic arătura ta — nu se lăsa mai prejos semănătoarea.

— Geaba vă laudați voi că tot eu prețuiesc mai mult. Fără mine semănăturile s-ar ofili năpădite de buruieni și de uscăciune — își arăta prețul prășitoarea.

— Toate sînteți folositoare, dar din sămînță netratată... nu iese roadă bogată — intră în vorbă și aparatul de saramurat.

S-au sfădit unelte câteva zile în șir, dar n-au putut hotărî care-i mai de preț.

— Să-l întrebăm pe președinte — și-a spus părerea plugul.

Nicolae Putinică n-a stat prea mult să le asculte și le-a trîntit-o: — Niciuna.

Președintele știa de atunci că le apucă primăvara nereparate.

La cooperativa din comuna Silișteni, raionul Costești, măriurile se vind direct din depozit la prieteni și rude.

În cooperativă... s-au isprăvit! — În depozit... să poștească familia!

Rețetă de bucate

Ghiveci călugăresc

Acest fel de bucate nu se prepară peste tot la fel și nici numele de ghiveci călugăresc nu-l are peste tot aceeași mîncare.

Iată cum gătește tovarășul Gheorghe Gheorghe din raionul Snagov, ghiveciul călugăresc.

În 10 vagoane de sare și 2 de făină; le pune împreună pe rampa de descărcare a gării Căciulați. Mai adaugă cîteva mii kilograme drojdie de bere, ulei, boia, piper, vanilie, scorțișoară, zahăr și ceea ce se mai descarcă și încarcă în mărfar. Le amestecă bine cu apă și le bate timp de... asta depinde de cît timp plouă. Apoi usucă amestecul la soare și-l servește cooperativeilor.

Astfel, din cauza nepăsării to-

varășului Gheorghe Gheorghe, șeful serviciului U.R.C.A.D. Snagov, care nu se îngrijește de asigurarea mijloacelor de transport, mărfurile ce sosesc pentru cooperativele din raion zac zile întregi pe rampa de descărcare a gării, transformîndu-se cînd plouă în ghiveci călugăresc.

Fiindcă tot îi place tovarășului Gheorghe Gheorghe să se cîntească prea mult cu tescovina, uitînd de lucru, recomandăm U.R.C.A.D. București să-i servească de fiecare dată cîte o porție de ghiveci călugăresc, preparat după rețeta sa și garnisită din belșug cu piper și boia.

Liviu Șerbu

Strigături

Dusu-s-a pe-acea zvon
Pînă sus, către raion
Că bărbatul meu Ion
Mi-i frunța la vin și somn.

Vai, nevasta mea săraca
Cum știe să mulgă vaca!
Ugerul, măi Niculae,
E spălat, doar cînd e ploaie.

Nu-i nici o grabă

— Antonovici, crapă ușa și vezi mai e zăpadă?

Agronomul șef Antonovici se ridică greoi de pe scaun să împlinească porunca șefului său. Promise de altfel și consemn de la șeful secției agricole să-i raporteze din zece în zece minute cota zăpezii din dosul clădirii sfatului.

— Nu s-a topit de loc, tovarășe Birău. Dacă o bătătorim bine și o acoperim cu pămînt avem unde răci sticlele de bere la vară.

— Bravo, Antonovici, ești băiat de treabă, mi-ai luat o piatră de pe inimă. Dacă nu mai e zăpadă o să asudăm... că trebuie să-ncepem însămînțările, așa că ai grijă de ea. Auzi ai grijă de ea, fă-i ce știi, dar n-o lăsa să se topească.

— Totul fac pentru dumneata. Am și o idee... grozavă. Să facem ghetărie. De vine cineva să-ntrebe cum stăm cu însămînțările, îl ducem în ghetărie și-i spunem: „Uite s-a luat zăpada”.

— Bravo, Antonovici, bravo, dar cu pregătirile cum stăm, că știi astea trebuie făcute înainte de a se lua zăpada. Anul trecut... am avut lipsuri.

— Anul ăsta avem... o situație clară pentru tot raionul Filiași... 200 de pluguri, 47 de grape...

— Ce-i cu ele?

— Sînt stricate.

— Dar bune cîte avem?

— Bune?! Astea nu le am în situație, dar nu-i nici o grabă dacă facem ghetărie.

— Așa-l, bine zici, dacă ne grăbim cu ghetăria nu-i nici o grabă cu repararea uneltelor.

Asta-i și părerea regiunii?

„Indrumă”

Agronomii sfatului popular raional Pașcani sprijină în muncile agricole de primăvară numai cîte 5 gospodării individuale de fiecare comună.

— Cu o singură floare nu se face primăvară, — spun ceilalți țărani.

— Da, dar noi nu îndrumăm un singur țaran. Noi îndrumăm... cinci... de fiecare comună, — răspund ei. Și continuă mai departe munca lor „obositoare”.

File dintr-un carnet de însemnări al chiaburului Brateon Pătru

15 februarie. I-am întrecut c-o poștă pe ăștia din Sintana. Ei abia au început pregătirile pentru însămînțări, iar eu semăn de mult... zvonuri despre semănat.

1 martie. Ilica Ioan, agentul agricol, mi-a strigat că semăn... Foarte bine, nene, că semăn, ce-ai cu mine. Doar d-ta mi-ai zis să semăn la timp. Și știți ce mi-a spus? Că semăn... cu Mosca Ion și Măcean Moxa, doi chiaburi de la noi, prieteni cu mine, și toți trei semănăm, zvonuri.

10 martie. A venit Măcean pe la mine. Brateon, așa nu mai merge — mi-a zis el. Să lăsăm zvonurile și să ne apucăm de

sfaturi agricole. Peste un ceas era gata primul sfat: sămînța nu trebuie tratată lată-mă deci agronom, fără să am vreun fel de facultăți, fără să mă coste ceva... pînă acum

15 martie. Împreună cu Măcean și Mosca l-am chemat pe Ilica, agentul agricol, și l-am întrebat: Vrei să fii primul pe raionul Criș, să se ducă vestea despre tine-n toată regiunea? Dacă vrei, i-am zis, învață-i pe oameni să nu mai trateze sămînța, că scade și nu răsare. Iundcă anul acesta a fost rece timpul. Dacă nu mai pierd timpul cu tratatul, în două zile e în pămînt.

Leși primul și te evidențiază. Noi o să te ajutăm. Însămînțăm primu

20 martie. Ilica m-a ascultat pe mine, dar țărani nu l-au ascultat pe el că doar cîțiva au pus în pămînt sămînța netratată. Geaba am fost și noi odată printre primii la însămînțat.

25 martie. Ce semeni, aia ră sare — spune o vorbă. Ce semeni, aia culegi — spune alta. Ce culegi oi vedea eu, am timp, culesul e mai tîrziu. Cu răsăritul e greu, c-o să răsară neghină și nu pot spune c-am însămînțat orz sau grîu

7 aprilie. Am fost agronom, dar de prooroc nu sînt bun, l-am

promis lui Ilica că se va duce vestea despre el doar în toată regiunea și ce credeți? Îl cunoaște toată țara, i-am văzut numele în ziar... Scria c-a aplicat sfaturi agricole chiaburești.

Nu-s bun de prooroc, dar nu mi pare rău. În chestia asta cu agronomia nu-i nici o afacere să știu dinainte ce te așteaptă. E deajuns că știu despre ăștia din comună c-așteaptă să ia măsuri cei de la raion, ai de-acolo cei de la regiune, ai de la regiune cei.

Nota redacției: E cazul să-nțelegem organele comunale și raionale ce așteaptă? „Sfaturi agricole” chiaburești despre întreținerea culturilor?